

**Sborový dopis z Uhříněvse
a z Říčan
Září 2014**

Eber, Paul, 1511-1569, ed.: David žalmista

**Bud' rozhodný a udatný! Neboj se a neděs!
1.Paralipomenon 22,13**

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé,

Jsme na začátku nového školního roku, prázdniny uběhly jako voda a my si při ohlédnutí za uplynulými měsíci uvědomujeme, že máme za co děkovat – nejen v soukromí. Mnozí z nás s vděčností vzpomínají na sborovou dovolenou ve Světnově nebo na rodinnou rekreaci v Bělči. Nebo na křest Bětky a Anežky. Na ekumenickou vzpomínku na padlé z 1. světové války.

Právě tato vzpomínka jakoby všechno ostatní zasazovala do reality světa kolem nás. Myšlenkám na válečné konflikty kolem nás se skutečně nemůžeme vyhnout. V roce 1990 jsme měli malého Kubu, Honza byl na cestě a do toho přišly zprávy o válce v Perském zálivu. A to v přímém přenosu. Dodnes s manželkou vzpomínáme, jak nás to vyděsilo. A situace kolem nás se od té doby nejen neuklidnila, ale naopak přiostrčila. A geograficky přiblížila. To všechno mi připomněla ona vzpomínka na padlé i na jejich rodiny.

Jakoby ty dva předchozí odstavce byly každý z jiného světa. Ale ono to tak není. A nám to klade otázku, jak s tím žít. Jestli nežijeme nějaký zvláštní život mimo realitu. Je to otázka pro každého člověka. A my se s ní vyrovnáváme jako křesťané. Jako ti, kdo věří, že to Bůh poslal na tento svět Ježíše z Nazareta a že se k němu přiznal i na kříži. Že ho vzkřísil z mrtvých.

Za tímto prostým vyznáním je hluboké přesvědčení, že Bůh přitakává životu – tak jak jej nabídl v Ježíši z Nazareta. A tak se smíme těšit ze života a učit se jej žít v této jistotě. Navzdory lidské zlobě, navzdory vší nespravedlnosti a bolesti. To vše smíme a máme pojmout do života, snažit se do něj vstupovat ve snaze pomoci, ale i ve vděčnosti. Smíme tak být vděční za miminka, která se narodila i která se narodit mají. Smíme přát našim školákům, aby se jim líbilo ve škole. Smíme se těšit ze setkání v rodinách, ve sboru, s přáteli. Ale také smíme a máme pomáhat a povzbuzovat tam, kde vítězí beznadějí. To všechno ve výhledu na naději, která se před námi otevírá z Boží milosti. To všechno patří do života.

A při tom všem smíme prosit, aby nám v tom Pán Bůh pomáhal.

Jiří Ort

Ohlédnutí za Jaroslavem Voříškem

Když jsme koncem května s vděčností slavili výročí stavby evangelického kostela v Uhříněvsi, přijel také bývalý farář našeho sboru Jaroslav Voříšek i se svou ženou. Byli jsme za to moc rádi. Jakoby se zastavil čas – bratr farář vzpomínal a bylo vidět, s jak velkou láskou. Hned bylo kolem něj mnoho lidí – pravda, o něco starších než v dobách jeho působení – a rozhovory plynuly ve vděčné radosti ze setkání.

Věděli jsme, že bratr farář má již nemocné srdce, ale všechny nás zaskočilo, když měsíc po oněch radostných společných chvílích přišla

zpráva, že Jaroslav Voříšek zemřel. Byli jsme smutní, ale zároveň velice vděční, že jsme se mohli tak hezky osobně rozloučit.

Jaroslav působil jako farář v Uhříněvsi a v Říčanech v letech 1967-1979. Vzpomínal na tuto dobu velice rád – zvláště na lidi. V jeho vzpomínkách to byl úplný seznam těch, se kterými se setkával v Uhříněvsi, v Říčanech, ve Strančicích, v Benicích a na mnoha dalších místech. Ohlédnutí to byla úsměvná i smutná, ale všechna proteplená skutečnou lidskou účastí a láskou. A tak chci ještě jednou poděkovat – za život Jaroslava Voříška. A poprosit vás, kdo jste ho znali, abyste vzpomněli a poděkovali se mnou.

Jiří Ort

Sborová setkání v novém školním roce

S novým školním rokem začínají také pravidelné schůzky v našem sboru. Zůstávají pravidelné biblické hodiny pro různé skupiny. Jen schůzky dětí musíme domluvit podle školních rozvrhů. Připomínám večery s hosty, ale i mimořádné programy. Moc vás tedy prosím, abyste sledovali program na internetových stránkách sboru: <http://uhrineves.evangelnet.cz/>.

Těším se na setkání!

Jiří Ort

Přijďte s námi slavit
600 let obnoveného
vysluhování podobojí
12. října 2014 v Praze

Aula českého vysokého učení technického
Betlémská kaple, Praha 1

9.30 Consonare, slavnostní fanfáry

10.00 slavnostní ekumenické bohoslužby,
souběžný program pro děti

Dominikánský klášter

Husova 234/8, Praha 1

12.30 Musica da Chiesa: koncert duchovní hudby
s historickými hudebními nástroji (hrají a zpívají
Tomáš Najbrt a Jaroslav Konečný)

14.00 panelová diskuse na sociální téma:
Od Milíře k souasným ghettům

15.30 Musica da Chiesa: druhý koncert duchovní
hudby

Kostel sv. Mikuláše

Staroměstské náměstí, Praha 1

12.15 Consonare, slavnostní fanfáry

12.30 varhanní koncert Michala Hanzala

14.00 přednáška Jana Láška: Dřevicové kalicha

15.30 varhanní koncert Bohumíra Rabase

kostel Martina ve zdi

Martinská 8, Praha 1

12.30 Divadlo V. Maršála: Labyrint svatá

14.00 koncert Ladislava Moravetze a jeho host

15.30 představení nové knihy o kostelu Martin ve zdi

Ovocný Trh

Praha 1

12.30 koncert Konzervato e Evangelické akademie

14.00 koncert skupiny Mário Bihári Trio

15.30 Divadlo V. Mar íka: Mystéria buffa

17.00 koncert skupiny Spirituál kvintet

Po celou dobu programu na Ovocném trhu budou probíhat kreativní dílny pro d ěti a jejich rodi e.

Kostel sv. Michala

V Jirchářích 14, Praha 1

12.30 p ednáška Pavla Hradilka: Kalich dnes

14.00 společný koncert p veckých sborů Jeroným a sboru M. Jakoubka ze St íbra

15.30 p ednáška Martina Va á e: Společné slavení — utopie nebo reálná možnost?

Evangelická teologická fakulta UK

erná 9, Praha 1, Velká posluchárna

12.30 p ednáška Dušana Coufala: Po átky kalicha v echách

14.00 p ednáška Petra Moreé: Ohlasy kalicha

15.30 p ednáška Ji ího Mrázka: Ve e e Pán ě dnes

Doprovodný program

Komentovaná procházka „Husitskou Prahou“:

sraz na Ovocném trhu ve stanu u hlavního pódia (za átky v 12.30, 14.00, 15.30).

Bojová hra pro d ěti: sraz na Ovocném trhu ve stanu u hlavního pódia (start v 13.00, 14.30, 16.00).

www.e-cirkev.cz

www.nase-reformace.cz

facebook: Oslavy 600 let kalicha 1414-2014

Společná sborová dovolená 2014

Hned druhý prázdninový týden se asi 20 členů a přátel našeho sboru zúčastnilo společné dovolené. Vyrazili jsme do Žďárských vrchů, konkrétně do příjemného penzionu ve vesničce Světnov u Žďáru nad Sázavou. Celý týden jsme podnikali různé aktivity – jízdy na kolech,

koupání v nádherných rybnících, výlety autem do vzdálenějších koutů, či vycházky spojené se sběrem hub a borůvek. Všechny večery jsme trávili povídáním si v příjemném zahradním posezení, kterému nechyběly grilované dobrotky a hlavně dobrá nálada. Děti měly možnost vyřadit se na hřišti i na trampolíně. Každý večer jsme se sešli ke společné pobožnosti, která byla připravena zvlášť pro děti a později i pro dospělé. Určitě si to moc rádi příští rok zopakujeme!

Duškovi

Když ani brýle nestačí...

Rádi bychom vám představili středisko Diakonie ČCE, které jsme se na výročním sborovém shromáždění rozhodli finančně podporovat. Další podrobnosti se můžete dozvědět 11.9. v 19.30 při setkání s Janou Červeňákovou na Večeru s hostem v kostele v Uhříněvsi. Jiří Ort

Co je pro život nejhorší? Nevidět? Neslyšet? Muset se pohybovat na invalidním vozíku? Potýkat se s mentálním nebo psychickým onemocněním? Nebo ještě něco jiného?

Myslím, že na tyto otázky neexistuje odpověď. Ale jsem přesvědčená o tom, že jsou dvě možnosti, jak se ke kterékoli z těchto situací postavit: snažit se druhého, někdy svým způsobem odlišného, člověka pochopit a podle svých

sil a možností mu pomoci. Někdy jako jednotlivec, jindy jako instituce. Jedním ze zařízení, které se snaží nabídnout pomocnou ruku, je i Středisko pro zrakově postižené, patřící k Diakonii Českobratrské církve evangelické. Svoje služby poskytuje Středisko již více než 20 let. Jeho činnost se začala formovat pod znovuoobnovující se Diakonií asi v polovině roku 1989 a navazovala na to, co se v letech předešlých dělalo soukromě a tzv. „na koleni“. Jako samostatný subjekt existovalo od začátku roku 1993 do konce roku 2010. Od 1. 1. 2011 se stalo (z rozhodnutí vedení Diakonie) součástí – jednou ze služeb – Střediska celostátních programů a služeb. Ale na jeho činnosti a nabídkách se nic nezměnilo.

Nabídky jsou určeny všem zájemcům, kteří mají problémy s četbou běžného tisku. Na jednom našem letáčku máme slogan, který je i v nadpise tohoto článku: „Když ani brýle nestačí“. Snad právě to dobře vyjadřuje skutečnost, že nejde pouze o lidi zcela nevidomé, ale i o ty, kteří z důvodu svého věku nebo nemoci ztrácí zrak a běžné čtení je pro ně velice obtížné nebo zcela nemožné. Ročně využije naše služby asi 200 zájemců, většina z nich opakovaně a ve více oblastech. Většina nových zájemců přichází na doporučení svých známých nebo přátel. Pokud zájemce skutečně patří do skupiny, které jsou naše služby určeny, ve vzájemném kontaktu (osobně, telefonicky či písemně) upřesníme požadavky, případně nabídneme i další služby, které by bylo možné či vhodné využívat.

Středisko pro zrakově postižené je jedním z nejmenších v řadě institucí a zařízení, které jsou zaměřeny na pomoc lidem se zrakovým postižením. Je však specifické svým převážně křesťanským obsahem.

Celkovou nabídku Střediska lze rozdělit do dvou oblastí:

V první řadě jde o nabídku křesťanské literatury (různých církevních časopisů a knižních titulů) ve zvukové podobě (ve formátu MP3 nebo na kazetách), v elektronické (digitální) podobě – texty čtou uživatelé přes počítač většinou pomocí hlasového výstupu - a některé texty připravujeme i v Braillově slepeckém písmu.

Fondy zvukové i elektronické knihovny se snažíme samozřejmě stále rozšiřovat, i když se nám to nedaří tak rychle a v takovém množství, jak bychom si přáli. Koncem loňského roku jsme nově nabídli možnost samostatného stahování některých zvukových časopisů přímo z webových stránek Střediska.

Právě tuto možnost bychom časem rádi rozšířili i na další oblasti.

Při výčtu nabídek nesmíme zapomenout ani na tisk ve zvětšeném písmu, ve kterém již řadu let připravujeme biblické čtení na každý den – v minulosti metodistické Ranní chvílky, v současné době ekumenické Denní čtení.

Druhou oblastí je pořádání několika typů setkávání a pobytových akcí pro lidi se zrakovým postižením a jejich přátele – 1x měsíčně odpolední setkání v prostorách Střediska, 2x ročně víkendové setkání na různých místech republiky a v letním období většinou 2 týdenní rekreačně turistické pobyty, které se již téměř 20 let konají v zařízení Evangelické církve metodistické na Veselce u Vimperka.

Veškerou práci zajišťují přímo ve Středisku dva stálí zaměstnanci. Na načítání literatury využíváme několik externích spolupracovníků, případně dobrovolníky. Další dobrovolníci se podílejí na přípravě některých zvukových časopisů, na zajišťování textových podkladů pro elektronickou knihovnu a také jako průvodci a asistenti při setkáních a pobytových akcích. Někteří dobrovolníci s námi spolupracují řadu let, jiní se nás dotknou pouze jednorázově. Za všechny jsme však vděční. Stejně tak jako za to, že práce Střediska může ještě pokračovat, i když vzhledem k finančnímu zajištění se stále pohybuje na hraně mezi bytím a nebytím.

A tak, dokud je čas, číme dobře všem... všem, kteří naše služby mohou a chtějí využít... a rozhodně to nemusí být jen domácí víry (parafráze na Ga 6,10).

Těšíme se na ně!

Jana Červeňáková, vedoucí střediska

Podrobnější informace o službách Střediska včetně seznamů nabízené literatury je možné najít na webových stránkách našeho Střediska <http://szp.diakoniecce.cz> nebo je zájemcům rádi pošleme v podobě, o kterou požádají.